

KARA FATMA

ÜNLÜ KAHRAMAN KARA FATMA’NIN MEZARI PARÇALANMIŞ OLARAK BULUNDU

-Türk ve dünya tarihinin efsanevi kahraman kadını Kara Fatma’nın mezarı Andırın’ın Yeşilova Beldesinde vadi içindeki beyler mezarlığında bulundu.

-Kara Fatma’nın mezarı defineciler tarafından deşilmiş bir haldeydi.

-Kara Fatma’nın mezarından savaşta kullandığı hançer parçası Sultan Bolat adındaki köylü kadın tarafından bulundu.

4 Kasım 2007 Pazar günü benim için hayatımda unutulmaz bir olaya tanıklık etmem açısından önemli idi. Bir gün önce gelmiştik Andırın’ın Beş bucak köyüne,Osman Ekiz’in kızının düğününe davetli olarak. 3 Kasım günü akşamüzeri düğün evinde tanıştığım 50 yaşları civarında sarı saçları ve alnındaki kırışıklıklar ile avuçlarının içi nasırlaşmış genç adamın bakışları onun hayat mücadelesinin ne kadar zor geçtiğini gösteriyordu. Benim tarihçi olduğumu söylemem üzerine civardaki tarihi eserler kaleler, mezarlar hakkında bilgiler vermeye başladı.Adı Hamza Hayta olan bu genç adamın bölge tarihi hakkında geniş bilgilerinin olduğunun farkına vardım.

“Şu karşıda görünen ovanın kıyısında Beylik adında bir mahalle vardır. Neden Beylik dendiğini hiç düşündün mü? Orada Osmanlı’nın en zayıf zamanında hükümdarlık yapmış cesur bir kadın vardı adına da Kara Fatma denilen. Sen hiç bu ismi duydun mu?

Bu açıklama üzerine Hamza,bir an için durdu, düşündü. Ve bildiklerini açıklamaya başladı: “Evet onun adını duyarım. Cesur bir kadınmış. Tokmaklı’nın üst yanında Beyler mezarlığında onun mezarı var. Orayı sana gösterebilirim. İstersen yarın sabah buluşalım seni oraya götüreyim” dedi. Bu bilgiler kulaklarımda yankılandı.Yıllar önce Kara Fatma hakkında yazdığım yazılarda **“onun ölümünden sonra mezarının bir yol kıyısına çamlılıklar ve dikenlikler arasında bir yere gömüldüğünü, sonradan da mezar yerinin kaybolduğunu”** yazmıştım.

BEYLER MEZARLIĞININ İÇLER ACISI DURUMU

4 kasım 2007 Pazar günü... Bugün Andırın’ın Tokmaklı bölgesindeki ovada sisli bir hava var. Ama söz verdiğim gibi sabahleyin Hamza ile buluşacağım. Düğün evin’den ayrılırken bir gün önce Hamza’nın kulaklarımı çınlattı. Öncelikle Hamza ile buluşacağım şimdiki ismi Yeşilova olan ama Tokmaklı adıyla daha iyi bilinen beldeye yol aldım. Giriş yerindeki mahalleye yaklaştım. Hamza’nın evini sordum. Ve kısa sürede de buldum. Hamza ile görüşeceğim esnada aynı mahallenin insanları ile karşılaştım. Emine Baran adındaki yaşları 80 civarındaki köylü kadını “Kara Hatun derler, cesur bir kadın varmış. Mezarı az yukarda ırmağın kıyısında mezar yeri var. Mezarları deşmişler oradan bir hançer çıktı,şimdi evdedir”.

Emine hanım eve gitti, hançer parçasını aldı, geldi, hemen yanında hançeri mezarda bulan kadın da geldi. Alın kırışıklıklar içinde bulunan teyzemiz “Ben Misal Bolat’ın annesiyim. Hançeri derenin kıyısında mezarların yanında buldum. Kara Hatun’un mezarının orada, mezarı deşmişler içinden çıkmış bu” dedi. Adının Sultan olduğunu öğrendiğimiz teyzemiz eline hançeri aldı. Bir hançere baktı, bir de bana. Şaşkındı, sap kısmı paslanmış, çürümüş bu hançerin tarihi öneminin de farkında değildi. O halde fotoğrafını çektim. Sonra Hamza ile birlikte yola revan olduk. Tokmaklı merkez mahalleden ayrılarak daha kuzeydeki Andırın’a doğru giden ana yolu izleyerek ilerledik. Hamza: “Asıl Tokmaklı bu tepenin eteğinde idi. Ama zamanla boşalmış. Vadi içinden gelen suyun adı Andırın suyudur. Burada kanallara alınır ve ovayı sular. Kanalı Zülfikaroğlu Ali Bey yaptırmış. Beyler mezarlığı şu derenin kıyısındadır” dedi. Arabamız durdu. Tarlalar içinden yürümeye başladık. Ve hemen derenin kıyısında etrafı örülü yapıları mezarlar belirdi. Mezarlar içinde hece taşlarının üzerinde sarık şekilli olanların aynı yönenin önde gelen şahıslarına ait olduklarını fark ettim. Yan yana olan mezarlar içinde orta yerde içi oyulmuş, taşları etrafa dağıtılmış olana dikkatle baktım. Az önce Tokmaklı köyünde “İç deşilen mezar yanında bu hançeri buldum” diyen teyzenin sözleri aklıma geldi. Aynı anda mezar bilgisi olan bir vatandaş daha geldi yanımıza. Eşilen her iki hece taşını da yan yatmış halde bulduk. Hece taşının birisinin üzerinde sarık/fes şekli vardı. Ama diğerinde de çiçek şeklini andıran çizgiler vardı. Hamza’nın ve köylü kadınların anlattığı “Hükümdar gibi olan Kara Hatun’un” mezarı bu olmalıydı. Kulaklarımda yankılanan “Bu mezarda beyler yatar. Kara Hatun’un akrabası Süleyman Bey varmış, Kara Hatun’dan sonra Mustahablı buranın sahibi olmuş, yakındaki değirmeni işletmiş Mustahablı” sözleri tarihin sırlarını çözmek için ip uçları idi. “Kerim kızı olarak tanınan 1820 ile 1865 yılları arasında Kadirli- Andırın dağlarını yöneten Maraş’taki Bayazıt beylerinin gelini de olan Kara Fatma Hatun, 1854 yılında Kırım harbine katılmıştı. O’nun askerler ile birlikte İstanbul’a gidişi, şehirde dolaşması olay olmuş, gravürleri çizilerek dünya basınında yer almıştı. Namık Kemal’in yıllar sonra “Vatan Yahut Silistre” piyesini yazmasına da ilham kaynağı olmuştu. Türk ve dünya tarihinin bu efsanevi kadın kahramanı ölümünden sonra aradan geçen 140 yıla yakın zaman sonra unutulmuş, mezarı da köylülerin ifadesi ile defineciler tarafından deşilmiş parçalanmıştı. Bir köylü kadınların elindeki Kara Fatma hatun’dan kalan hançere baktım bir de aynı kahraman kadının deşilmiş taşları parçalanmış ve atılmış mezarına... Tarihi mirasa sahip çıkamayışımızın acı bir örneği ile karşılaştığım için üzüldüm ama belgeler, bilgiler, araştırmalar sonrasında da Kara Fatma’nın mezar yerini bulmanın sevinciyle bu yazıları kaleme aldım. 4 Kasım 2007 günü. O gün mezarlık içinde kendiliğinden yetişen narların meyveleri çatlamış bir halde “Beni ve dünyamı anlayın” diyordu sanki... Ellerimi uzattım, o nar meyvesini kopardım. Onun meyvesi içindeki her bir diş tanesi bir dünya idi, birbirini tamamlayan, ama elimde durduğu haliyle kabuğu çatlamıştı. Tıpkı, aradan geçen uzunca bir zaman sonra Hamza ve köylülerin yardımıyla tesadüfen bulunan Kara Fatma’nın mezar yerinde gördüklerim gibi ...